

BRAVO!

CAT

Ja fa deu anys que el Graner està en marxa... Durant aquest temps s'han canalitzat moltes energies dins i fora les sales d'assaig, una família itinerant insistent-resistent ha polit els terres d'aquest lloc meravellós. Bravo!

PER FER UN ESPECTACLE ES NECESSITEN MOLTS PARÀMETRES QUE COINCIDEIXIN EN L'ESPAI-TEMPS, AQUEST DE VEGADES ESTÀ MÉS O MENYS CLAR I LA SALA D'ASSAIG ÉS FONDAMENTAL PER HIBRIDAR LES IDEES I LES INTUÏCIONS QUE ENS DURAN A DESCOBRIR EL QUE BUSQUEM.

La màgia existeix, tot i que no sapiguem com funciona, o més ben dit, no volem saber-ho, bé, no del tot però sí.

Potser, en algun moment, aquest espai d'incertesa coqueta que ens duu d'una banda a l'altra ens urgeix, sense tenir en compte que a vegades ens fa por, molta por entrar a la sala d'assaig.

L'agafador de les portes de les sales d'assaig del Graner és enorme, és el mateix model que el de les càmeres frigorífiques de les carnisseries antigues. Una porta com aquesta no s'obre de la mateixa manera, una porta com aquesta, amb aquest pes i aquesta consistència, et duu al santuari de les possibilitats.

Al Graner tot és possible si t'agrada el cos i les seves potencialitats. El cos colossal obre i tanca aquesta porta que ens duu a l'interior de tot, on hi ha una infinitat de fils de seda invisibles que, quan freguen els cossos, determinen els paràmetres més intricats i animen la gent a provar-ho i a tornar-ho a provar fins que el que sigui que fan tingui un pes específic característic. L'invent serà o no serà, l'invent ens deixarà dormir millor a mesura que es vagi formatant.

Gent molt diversa ha sentit, viscut, respirat, observat, acumulat o menyspreat aquests espais, un catalitzador d'experiències d'abast internacional, nacional i local.

ESPEREM QUE SIGUI PER MOLT MOLT DE TEMPS. LLARGA VIDA AL GRANER, LLARGA VIDA! GRÀCIES A TOTES PER HAYER-HO FET POSSIBLE!

El Graner és un referent pel seu esperit de cohesió interdependent, que cerca en el centre i en els marges els estrats favorables perquè les persones que hi arriben puguin dur a terme allò que tenen al cor, entre el pum pum pum infinit i el run run run mental-floral.

Cadascú a la seva manera hi ha deixat partícules de glòria surant en l'aire, un pòsit de substància viva en el context social i cultural de la ciutat.

Cal aplaudir el fet que un espai d'aquestes característiques segueixi el bon curs dels seus objectius inicials. Discretament i sense fer gaire soroll, el Graner ha connectat naturalment amb el barri de la Marina i ha trobat un equilibri entre l'activitat escènica professional i el teixit social. Realitats diverses vibren en paral·lel, camins que no tenien previst creuar-se ho fan sense més ni més, el context ho provoca, les circumstàncies ho permeten, els agents no hi tenen res a perdre, el món s'amplia, els buits es reomplen, creixen líquens a les parets, altres habitants arriben, se sincronitzen els estats, es fan castells en l'aire, l'emoció surt per les finestres, el so del món entra, els dies no tenen hores, els llums del carrer ens indiquen que s'ha fet de nit, el dia no acaba mai, hi ha temps per a tot, l'àngel exterminador insisteix a millorar més i més, no ens deixa sortir de la sala d'assaig per tal que la gran inspiració segueixi el seu curs.

*Sònia Gómez,
ballarina, performer
i coreògrafa
Barcelona,
12 de juliol 2021*

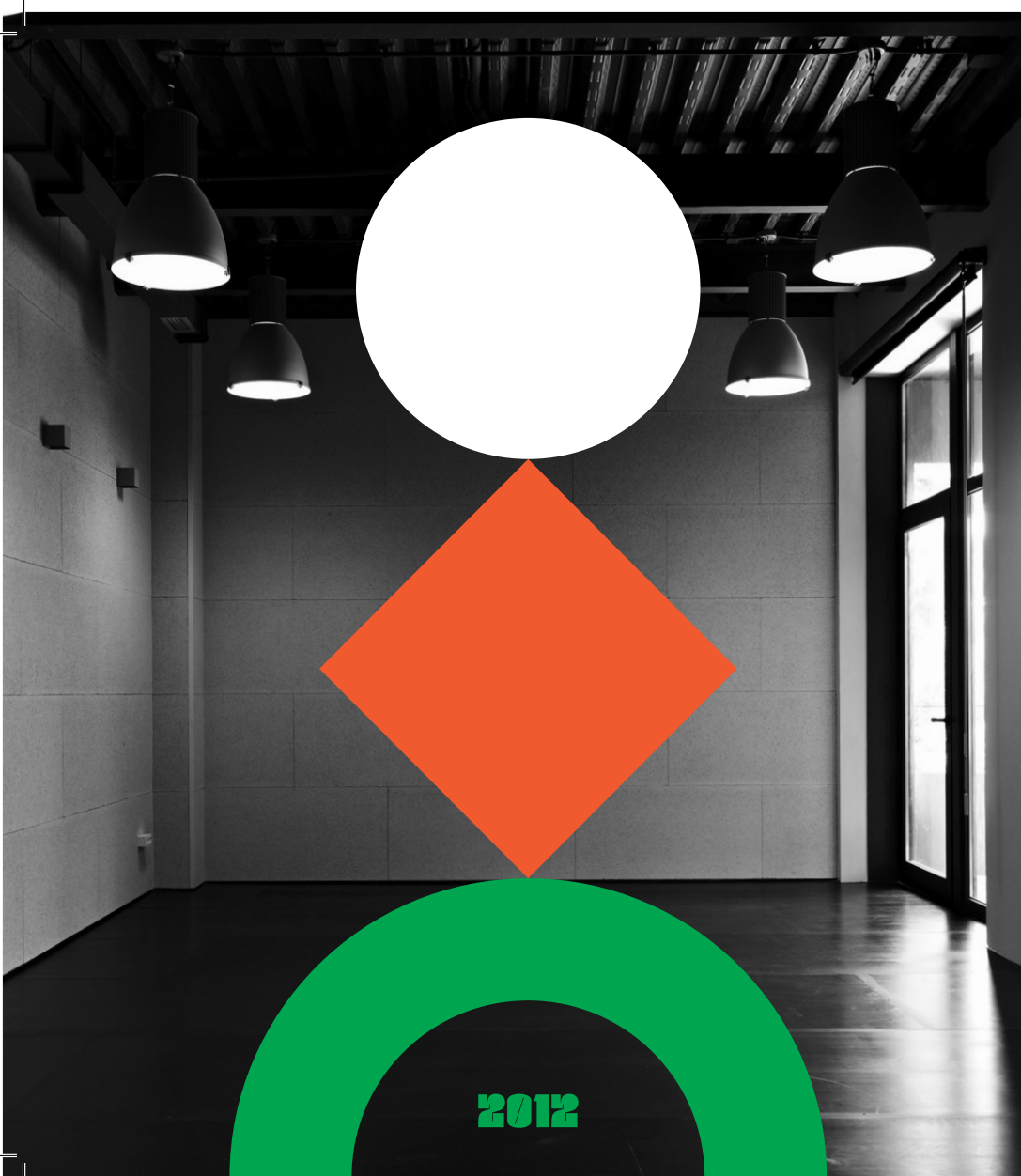
2011

JUAN CARLOS LÉRIDA

El Graner em va donar llum. Va il·luminar els inicis de *Flamenco empírico* i de la trilogia sobre els cossos del flamenc, i em va obrir la porta a una nova manera d'entendre els processos de creació. Processos compartits amb l'entorn i que s'esdevenen en cada racó, no només dins de la sala. Continuo sentint-m'hi feliç, amb les mirades i els silencis còmplices del seu càlid equip humà.

JOAN CATALÀ

La meva relació amb el Graner és i serà sempre la d'un lloc «segur», d'estar a casa. Puc explicar-ne més d'una vintena d'històries personals. Algunes relacionades amb l'ofici, però d'altres gens ni mica. He conegut gent fantàstica, he fet amics i amigues de veritat, he ballat, he follat, he celebrat els meus 40 anys, he plorat hectolitres, he utilitzat TOTES les sales de la casa. He caigut. M'he aixecat. He volat. I també m'he empenyat. He acceptat. He crescut i desitjo seguir-ho fent cada vegada que estigui en aquesta casa, que també és la meva.

ROSER LÓPEZ ESPINOSA

Lowland, Novembre, Hand to hand, L'estol, Trama...
Al Graner, s'hi han gestat molts dels imaginaris en els quals m'he submergit i amb els quals he somniat i suat els últims anys... Volar, jugar, convertir-nos en campiones de judo al ritme d'un vals, crear «boles de neu» i cossos entrelaçats, tramar-nos i volar en estol... Un espai que és una meravella i un equip apassionat que et cuida i et cuida el treball. Gràcies per la vostra mirada, per la dedicació, pel suport i pel *carinyo* a tot això que fem!

DAVID CLIMENT

En una galàxia hostil en què el nostre quefer està tan infravalorat i on la gran majoria treballa des de la precarietat, ser acollit des d'una escolta i un diàleg reals, en un espai amb una infraestructura humana i tècnica com el Graner, ras i curt és un luxe. El Graner ha estat un indret al qual m'he pogut escapar, on he pogut aïllar-me, nodrir-me. Un ecosistema on la creació pot esplaiar-se sense els entrebancs del dia a dia, obstacles contra els quals la majoria de creadores hem de lluitar, que normalment no tenen res a veure amb la creació i que ens absorbeixen una gran quantitat de temps i energia. Passar pel Graner han estat petits parèntesis en què m'he pogut protegir de tot això, un lloc on —per un instant— he pogut jugar a ser francès, o belga, o alemany...

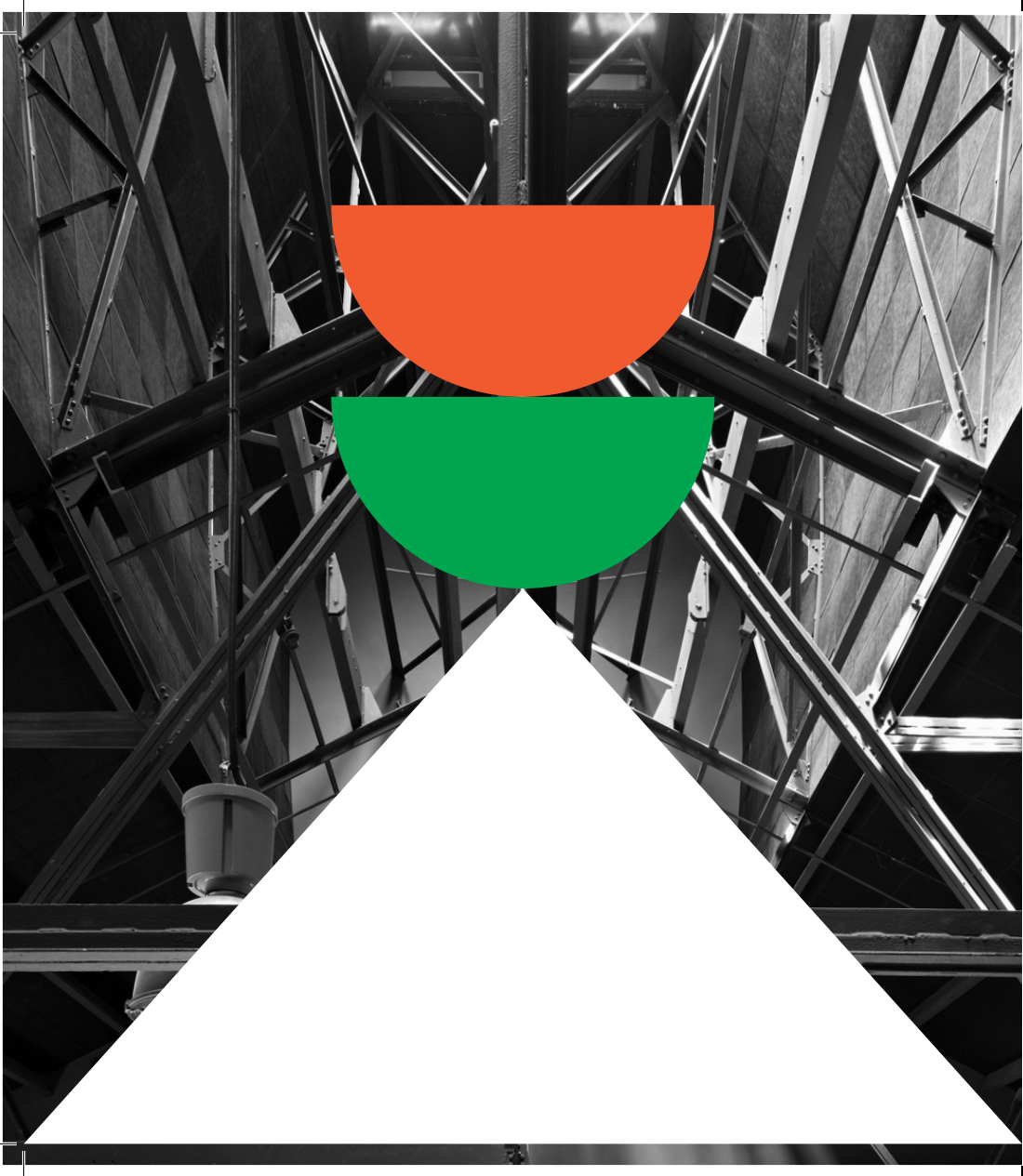
PEREJOURA

Ballar
sol en un estudi a
altes hores de la matinada
fins que el teu cos ja no pot
més. I arrossegar-te fins al llit, al
costat de l'estudi, per caure-hi ben mort.
I llevar-te molt d'hora el matí següent, i
sense ni pixar ni esmorzar, posar-te de nou
a ballar. Segur que no deu ser aconsellable
practicar aquesta rutina molt temps seguit. I
tot i que sembli un pèl malaltissa i obsessiva,
poder-la fer, de tant en tant, al Graner, ha estat
sempre una experiència de gaudi màxim i un immens
privilegi que tenim en aquesta ciutat. Al Graner
hi he assajat, m'hi he reunit i hi he dormit.
Hi he esmorzat, dinat, berenat i sopat. Hi he
fet de ballarí, de coreògraf, de professor
i d'espectador. Hi he celebrat èxits i
analitzat fracassos. Hi he rigut i
hi he plorat, i també hi he fet
l'amor, però no us diré
exactament on.

ALESSANDRO GUARONI

L'experiència
al Graner ha estat
fantàstica. Hi he fet
residències per a diferents
projectes, però recordo en
particular el treball que vam dur
a terme amb un grup de malabaristes
professionals amb qui el 2013 vaig crear
l'espectacle *UNTITLED_I will be there
when you die*. Per a mi va representar
sentir-me acollit en un context
que no fa cap distinció entre els
diferents gèneres de les arts
vives. Que no crea divisions.
Que no té prejudicis.
Gràcies.

GRISBLANCO

Per a mi, el Graner ha estat casa meva, un lloc per assajar, dinar, sopar, dormir, obrir els meus treballs a persones de tot tipus, debatre, aprendre sobre la meva professió, sentir-me acompanyada encara que treballés sola... També és un espai de luxe per assajar-hi a Barcelona (sempre que encenc la calefacció, recordo haver assajat amb abríc en cases okupes gelades i se m'escapa una llàgrima). El Graner és una casa d'acollida per a les arts en viu, la dansa expandida, les coses escèniques sense etiquetes, un lloc de trobada, un espai que apropa tot el que és escènic, la dansa, el moviment i la cultura al barri de la Marina. No puc estar més agraïda pel suport del Graner a la meva feina durant aquests anys i no puc tenir més estima a les persones que han fet que el Graner sigui casa meva i la de moltes persones a Barcelona.

PABLOESBERTLILIENFELD

Durant set anys de la meva vida vaig fer l'experiment de no tenir una casa fixa. I durant aquests anys, entre residències del meu propi treball i residències amb altres artistes amb qui col·laborava, hi vaig dormir, dinar i esmorzar a la terrassa. Em vaig tirar pel terra dels passadissos i vaig passar moltíssimes hores a les sales del Graner. No exagero si dic que durant aquell temps el Graner va ser la meva segona casa. I una casa molt estimada en què sempre em vaig sentir molt ben cuidat.

AIMAPÉREZGALÍ

El Graner ha desgranat unes quantes oportunitats de creixement artístic i personal en formats molt diversos: residències de creació, formacions, projectes d'expansió artística, finestres d'internacionalització, reunions i més reunions... Ha suposat alegries, dubtes, reptes, decepcions i sorpreses. Un espai que he habitat i que m'ha habitat un temps, i que ara transito amb una altra mirada. Un espai on he experimentat molt sol i també molt ben acompanyat, i que em va ajudar a situar-me en una manera de fer i m'ha permès evolucionar i entendre com vull seguir participant de la pràctica artística.

FIOS

MERCEDES BORONAT

Per a mi, el Graner és un espai, una plataforma que em va permetre crear el projecte social «El cos respira». Un projecte de tres anys en què dones no professionals van gaudir de la creació en moviment, una experiència que duem totes tatuades a la pell.

Però el més meravellós per a mi ha estat trobar interlocutors com l'Elena Carmona, la Cristina Alonso i tot l'equip, totalment lliurades a les necessitats del projecte, sempre obertes, flexibles, oferint valor humà a un projecte vulnerable com «El cos respira». L'impacte del Graner ha estat i serà imprescindible per al desenvolupament de la creativitat a la ciutat de Barcelona. Desitjo que el Graner tingui una llarga vida per tal que molts creadors puguin gaudir d'una PLATAFORMA EXTRAORDINÀRIA.

ALBERT QUESADA

Sent un artista errant, em sento molt afortunat de poder haver considerat el Graner com una casa des del seu inici, un lloc on he pogut ballar, cantar, jugar, plorar, menjar, dormir i créixer. Malgrat la distància, sempre he sentit el suport de la institució, el respecte i l'amor de les persones que hi ha darrere el nom Graner.

EL CONDE DE TORREFIEL

Sense el Graner simplement no hauria estat possible. Sona complaent, un xic embafós i una mica frase feta. No em refereixo a l'edifici i les instal·lacions, que sens dubte estan molt bé, ni del concepte de fàbriques de creació que tant distingeix i beneficia Barcelona en el mapa estatal. El Graner ha estat imprescindible en els processos de creació d'El Conde de Torrefiel, no només per les condicions materials que ofereix, sinó per les persones que hi havia al capdavant. Al Graner, hi he tingut la percepció inusual de la institució com a instrument i servei, i no com a estatut al qual cal sotmetre's. La Cristina Alonso i l'Elena Carmona, que són les ànimes que ens han vist créixer a l'antiga fàbrica Phillips, han tingut la preuada qualitat de l'escolta, juntament amb un risc i un entusiasme racional pels projectes artístics que han acollit. Molta cosa de la que hem fet ha estat gràcies a elles.

CATERINA VARELA

Recordo que parlava de la nova institucionalitat i que vaig citar el Graner com aquell espai que, avançant-se al futur, sempre havia proposat altres maneres de fer. Aquelles en què els afectes, la flexibilitat, l'acompanyament o la idea de la cooperació ho travessen tot d'una manera radical i inspiradora per a moltes de nosaltres. El Graner ha estat sempre elles, la Cristina i l'Elena. Elles i la seva forma d'escoltar.

JAVIER GUERRERO

Per a mi ha suposat una llar tant des del punt de vista personal com des del punt de vista artístic, on m'he pogut relacionar amb diferents amics/artistes per reflexionar junts sobre art, vida, barri, territori, ciutat, etc. Una casa per poder-hi pensar i descansar.

BÀRBARA BAÑUELOS

El Graner.
És un codi d'entrada.
És por la primera nit i pena la darrera.
És una nevera plena de menjar compartit.
És Sàlmon, Boombeta, Africa Moment, Casa Jove Sant Pere Claver i Mercat de les Flors.
És un pica-pica amb el barri.
És un matalàs a terra, vora la finestra a l'estiu i amb flassades d'Ikea a l'hivern.
És Cristina, Elena, Raquel, Aixa, Ariadna...
És unes dutxes de gimnàs.
És una sala buida que ho omple tot.
És escoles, aturats, educadors, adolescents, octogenaris.
És residència tècnica o artística.
És propostes, dinàmiques, trobades, converses, xerrades, dispositius, diàleg, reflexió i mai no és un no.
És M, MT o Sala Gran.
És l'inimaginable, el que no s'ha dit i el que vindrà després.
És la graella.
És un moment amb Joan Català, Cris Blanco, Nazario Díaz, Aida Colmenero, Gloria March, Juan Diego Calzada, Cris Celada, Nora Chipaumire, Quim Bigas...
És casa.

VULNUS

Grup performers Vulnus:

El Graner de seguida el vaig sentir com una segona casa. La lluminositat dels espais i la calidesa de les persones que hi treballen, les reunions a la cuina, on ens creuàvem amb altres persones residents, i el cafè a la terrassa mirant el parc abans d'entrar als assajos. No puc separar el Graner del seu entorn, ja que amb Vulnus esteniem els límits de les sales als carrers, als parcs, i la relació a les veïnes del barri.

Un plaer reconèixer humanitat, honestat, consciència cultural i popular i treball de cures en una institució artística. És una fortuna per al meravellós barri de la Marina poder comptar amb el Graner i el seu projecte integral de presència al barri. És una fortuna per al Graner trobar-se situat entre les voreres d'un barri lluitador, humil, resilient i amb moltes coses per explicar, compartir i ensenyar. Ha estat un plaer, com a Vulnus, passejar per les històries de les veïnes i els veïns de la Marina i cocrear conjuntament relats i cossos sobre el barri, i ha estat una sort poder fer-ho des del caliu del cau del Graner. Gràcies, i per molts més aniversaris!

Grup tècnic Vulnus:

L'inici de la residència al Graner de Vulnus, el 2017, va coincidir amb el nostre inici i la decisió de tirar endavant un projecte d'entitat artística de llarga durada. El Graner ens va acompanyar en el procés de confrontar-nos internament amb els pilars i ens va donar l'oportunitat de formar part d'una casa que obre portes a veïnes i veïns que vam trobar «pisando barrio». També ens va oferir línies de continguts i metodologia, com ara la memòria històrica i la cultura popular, que anys després ja podem replicar en altres fàbriques de creació i produccions artístiques.

ST.PERE (ASSUM-SONIA- TONI-JESSICA)

La Casa Jove de la Marina és un servei sanitari per a nois i noies amb problemes de salut mental. La relació amb el Graner ha suposat una apertura i la constatació que la cultura i els processos creatius són una experiència important que ens ajuda a estar sans. A estones no ha estat fàcil, però l'empatia del Graner a l'hora d'acostar-se als joves ha permès posar en marxa projectes en comú. Ha estat un repte tant per als adolescents com per als professionals participar en processos creatius conjunts, on es posa en marxa la reflexió, l'observació, la repetició i la incertesa sota el guiatge de diferents artistes. Gràcies, equip del Graner, per la vostra aposta oberta i comunitària.

| Assumpció Soriano Sala:
Excoordinadora CJLM |
Jessica Palau: Terapeuta
ocupacional | Toni Videaheca:
Educador social | Sònia
Soriano: Psicòloga clínica i
coordinadora CJLM |

CLAUDIA MÜLLER

El Centre de Creació Graner ha estat, des del 2014, un espai molt important, no només per als projectes de creació que hi he desenvolupat, sinó que també ha estat un referent pel que fa a la manera com pensar espais de trobada entre artistes, entre artistes i públic, entre l'art i els projectes formatius. El meu primer contacte va ser a través d'una invitació a una trobada «carta blanca» amb artistes de diferents nacionalitats. El que em semblava impossible (tenir tanta autonomia per fer tres setmanes de reunions, estudis i pràctiques) va esdevenir una ocasió especial per conèixer, a banda de l'obra d'aquestes artistes, noves formes de pensar la gestió, la recepció i l'impuls a les activitats artístiques i culturals.

Després d'aquesta experiència, vaig seguir els projectes i programes del Graner des de lluny, fins a una segona residència el 2018.

Molt més que un espai físic, el Graner sempre ha estat un context per moure i repensar les estructures en tots els aspectes de l'art i de la cultura. La proximitat i l'interès amb què l'equip del Graner (Cristina Alonso, Elena Carmona, Aixa González, Raquel Tomàs i tots) sempre ha seguit totes les activitats i tots els integrants han proporcionat espais per a construccions col·lectives en el camp artístic de la dansa, la *performance* i les arts vives, i no només moments ocasionals per al desenvolupament d'obres.

VÉRTERRO

El Graner sempre ha estat casa nostra, des que la vam trepitjar amb Oro el 2015. Un aixopluc sublim que acull cos i esperit. Una ofrena a la tasca del fer. Aquí hem aturat el temps exterior per crear-ne un de propi. Un temps suspès que hem compartit amb unes amfitrions meravelloses i habitat amb el joíós vertigen que exigeix cada nova creació. Llarga vida al Graner!

GUYNADER & MARIA CAMPOS

El Graner per a nosaltres és com sentir-se a casa. Hi sentim proximitat, comoditat i professionalitat. És el gust pel bon fer. La direcció artística i tot l'equip tan humà i professional ens ha embolcallat, donat suport i acompanyat en el projecte d'una manera o altra. Honestament, després d'haver estat en diversos indrets de creació, incloent-n'hi d'internacionals, el Graner és simplement el lloc més adient i inspirador per dur-hi a terme les creacions. Ens sentim molt afortunats d'haver experimentat i viscut el Graner en certa manera!

2018

MARIONA NAUDIN

Viure a Suècia sense sortir de Barcelona. Pot semblar un acudit fàcil i més propi d'una pel·lícula del trio Pajares/Landa/Esteso dels anys seixanta, però realment passar pel Graner ha estat una mica com viure a Suècia sense moure'm de Barcelona. El Graner és una perla estranya i única en aquest territori devastat per la falta de voluntat política, per la falta d'inversió en cultura i, en especial, pel desinterès en aquells projectes que posen èmfasi en la investigació artística. El Graner és el que és per la voluntat de les persones que hi treballen i que hi han treballat durant aquests anys, per la feina que han fet aquestes dones (i també alguns homes) per tirar endavant una espècie de nau expedicionària que es desvia de la resta per obrir camí en un oceà que encara està per descobrir. ¡Larga vida al Graner!

IMMA SOLÉ

El Graner és el meu veí artístic, és l'espai que relaciono amb creixement i amb sabers, és un espai de desconexió i alegria, una bombolla d'aire fresc, una extensió de l'institut i de casa meva. Un lloc que estimo molt! Per molts anys més d'arts vives! Felicitats Graner!

BÀRBARA SÁNCHEZ

El meu pas pel Graner com a artista resident ha significat poder fer realitat el fet de treballar en un model ideal de centre de residència artística: per la infraestructura, per com gestionen l'espai amb l'artista, per l'amplitud de temps que ofereixen per crear, pel suport tècnic, per com acompanyen l'artista resident, pel suport també en l'exhibició del treball, etc. El Graner bàsicament t'entén, en el sentit que entén a la perfecció què són els processos creatius, i això aporta dignitat a la teva feina. També ofereix escalfor, perquè a més és una casa d'hostes molt acollidora. En fi, que per a mi haver viscut i creat al Graner ha estat increïble. Feliç aniversari i llarga vida a aquest projecte!

20 19

TXALO TOLOZA & LAIDA AZKONA

Una de les nostres primeres visites nocturnes a les urgències pediàtriques de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona ens va enxampar dormint a l'habitació doble del Graner.

Aquells dies, la Lur tenia un petit matalàs a terra en el qual, dia rere dia, es llevava en Txalo en comptes d'ella.

Era l'any 2016 i era el primer cop que decidíem traslladar-nos al Graner, a menys de 4 quilòmetres de casa, i muntar una llar provisional. Era l'època d'*Extraños Mares Arden* i ni tan sols podíem imaginar que estàvem bastint una trilogia que ens tindria ocupades uns quants anys i que ens duria a transformar el Graner en casa nostra dos, tres o quatre cops més. Perquè la veritat és que el Graner és casa nostra. I així ho vivim. I així ho sentim.

PERE JOU & AURORA BAUZÀ

El Graner ens ha ajudat a entendre qui som, què fem i com ho fem. Això ha sigut possible gràcies a les persones que hi treballen. Elles ens han donat la confiança per creure que allò que som i allò que fem té un cert sentit. El Graner és CASA.

NYAM NYAM

Hem pogut seure «darrere de la muntanya» a xerrar amb els veïns i veïnes per entendre realitats que a vegades són tan paral·leles que no es creuen mai. Hem caminat «a quatre grapes» estant de residència de creació amb criatures que feien pit, cosa que no passa en molts espais de creació. Hem entès que, ara més que mai, «l'entropia està de moda» i que escenificar «la mort tèrmica de l'univers» cada cop sembla que té més sentit. I sobretot hem tingut l'oportunitat de fer mentre passa en cada una d'aquestes peces. Gràcies

'20 '20

2021

NÚRIA GUIU

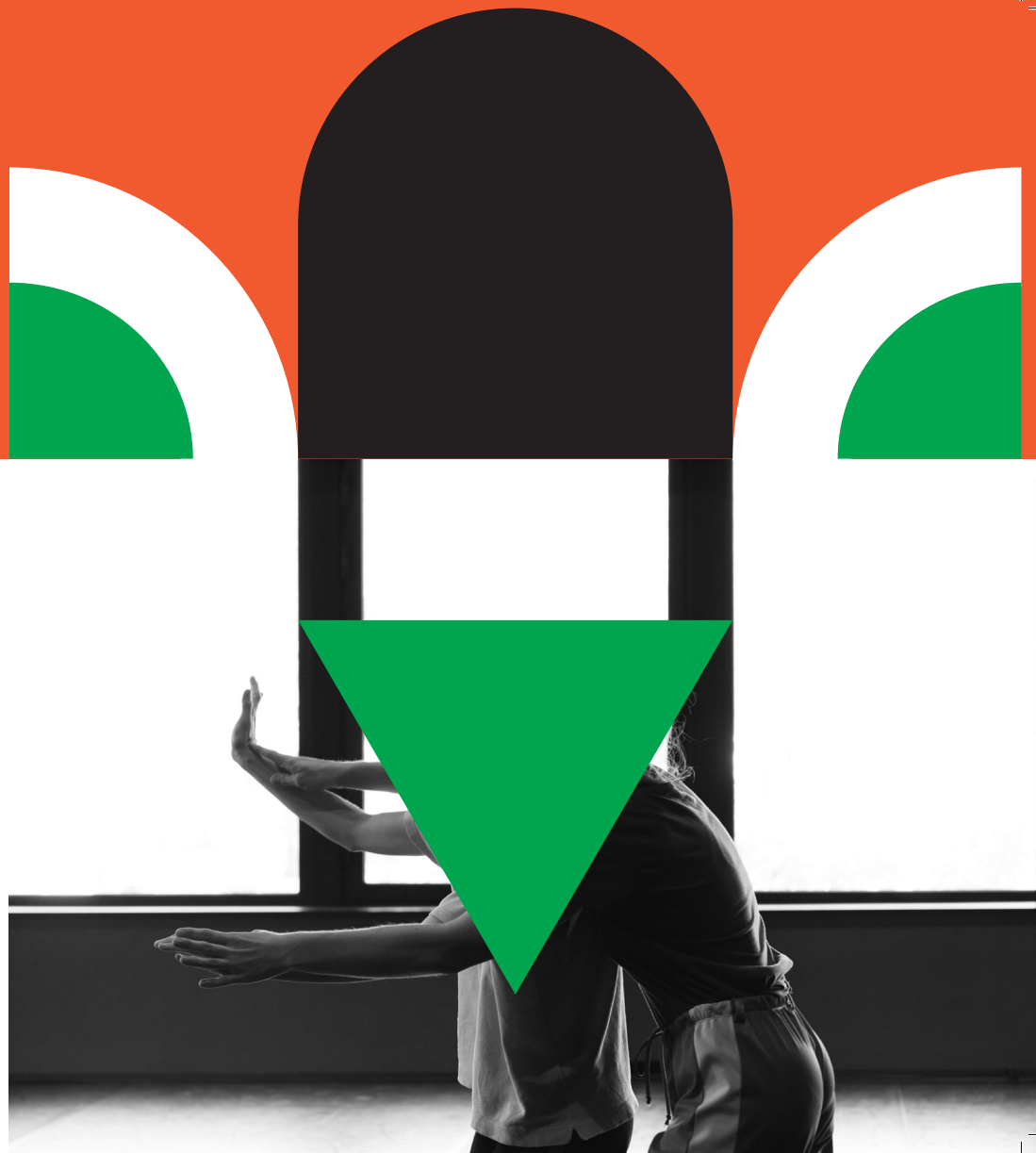
Ha significat un lloc, un suport, un impuls que m'ha ajudat a situar-me, trobar-me o sostenir-me com a coreògrafa a casa a través del temps. Ha estat companyia generosa, aprenentatge i el naixement de noves amistats i col·laboracions artístiques que s'han tramats entre cuina, converses, feina a les sales d'assaig i terrassa. Ha estat una injecció d'energia, de pensar que sí, que potser sí que puc treballar d'això que tant m'agrada i fer-ho en unes condicions dignes (que no abunden en el nostre sector) i acompanyada d'un equip superatent i talentós. El Graner ha estat inspiració, recolliment i també finestra per teixir relacions amb altres espais i persones que potser estan generant «estabilitat» i continuïtat a la meua vida/feina.

XAVI MANUBENS

El Graner és un punt d'arribada, però no per quedar-s'hi. Al Graner he pogut llençar preguntes i les respostes s'han buscat de forma col·lectiva. El Graner és una possibilitat real. El Graner és estructura sensible en la qual els artistes ens podem recolzar, un lloc que permet desenvolupar projectes artístics de forma oberta, experimental i digna.

DIANELIS DIÉGUEZ

Zona Franca, la Marina, barri de barris, i allà, una antiga fàbrica de bombetes que ara emet la calidesa d'un espai creatiu i domèstic. El Graner com el lloc en què el gra es preserva perquè dansi i transiti després el moviment, la coreografia d'una ciutat. Tot una manera de fer per contacte on la llavor creix alhora que es transforma i, amb ella, el seu embolcall, el seu graner.

A Graner el 2021 celebrem 10 anys. I ho fem recollint els testimonis i experiències de 30 creadors i creadores que han estat en residència en algun moment entre 2011 i l'actualitat. Al Graner convivim amb artistes i obrim l'espai com qui obre una casa: amb ganes de compartir i d'establir complicitats. Els processos de creació són el centre del projecte i creiem que les residències són la clau per cuidar aquest espai-temps que s'esdevé dins l'estudi. Gràcies a totes les veus d'aquest fanzín i gràcies a totes les que no hi són però també hi han estat.

GRANER

ALMAIR PEREZ GALI' ALBERT QUESADA
ALESSANDRO SCIALRONI BÀRBARA RÀBUENLOS
BÀRBARA SÀNGHEZ CÀTERINA YARELA
CLAUDIA MÜLLER GRIS BLANCO DIANEIS DIEGUEZ
DAVID CLIMENT EL GONDE DE TORREFIEL
GUY NADER & MARIA CAMPOS IMMA SOLÉ
JAVIER GUERRERO JOAN CATALÀ JOAN CARLOS LEHIDA

MARIONA NAUDIN MERCEDES BORONAT
NÚRIA GUIU NYAMNYAM PABLO ESBERT LILIENTFELD
PERE JOU & AURORA RAUZÀ PERE FAURA
ROSER LÓPEZ ESPINOSA SÓNIA GÓMEZ
ST. PERE (ASSUM-SONIA-TONI-JESSICA)
TXALO TOLOZA & LAIDA AZKONA
VÉRTERRO VULNUS XAVI MANUBENS

En Graner este 2021 celebremos 10 años. Y lo hacemos recogiendo los testimonios y experiencias de 30 creadores y creadoras que han estado en residencia en algún momento entre 2011 y la actualidad. En Graner convivimos con artistas y abrimos el espacio como quien abre una casa: con ganas de compartir y de establecer complicitades. Los procesos de creación son el centro del proyecto y creemos que las residencias son la clave para cuidar este espacio-tiempo que sucede dentro del estudio. Gracias a todas las voces de este fanzine y gracias a todas las que no están pero también han estado.